

Streszczenie rozprawy doktorskiej Mgr Pawła Izdebskiego /j.polski/ pt: Administracyjnoprawne środki ochrony konsumentów na rynku kapitałowym w ramach działalności Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Zasadniczym przedmiotem rozważań zawartych w ramach rozprawy doktorskiej jest zaprezentowanie oraz analiza administracyjnoprawnych standardów ochrony konsumentów w relacjach z instytucjami świadczącymi usługi maklerskie (firmami inwestycyjnymi) na rynku kapitałowym.

Ujęcie tematyczne, będące przedmiotem prowadzonych tutaj badań, stanowi złożone zagadnienie problemowe. Na jego wieloaspektowość mają wpływ co najmniej dwie kwestie natury ogólnej. Po pierwsze, zarówno prawo ochrony konsumentów, którego centralny ośrodek zainteresowań stanowi jednostka, będąca w istocie najsłabszą – pośród pozostałych – kategorią uczestników obrotu gospodarczego, jak też prawo rynku kapitałowego, w zakresie którego mieści się działalność instytucji świadczących usługi maklerskie, stanowią zbiory norm prawnych o niejednorodnym charakterze jurydycznym. Te obszary regulacyjne, w znakomitej większości, bazują co prawda na rozwiązaniach natury administracyjnoprawnej, aczkolwiek stosunkowo dużą ich część wypełniają normy prawa cywilnego. Na domiar tego, dla obszarów tych charakterystyczne są również szczątkowe regulacje natury prawnokarnej, co w ogólnym rozrachunku implikuje konieczność prowadzenia badań zarówno na gruncie prawa publicznego jak i prawa prywatnego. Po drugie, regulacje prawne normujące rynek kapitałowy, w przeciwieństwie do regulacji prawnych odnoszących się do innych segmentów rynku finansowego (takich jak sektor bankowy czy sektor usług płatniczych), nie obejmują *explicite* swoim zakresem relacji konsumenckiej. Posługują się one natomiast odrębnymi kategoriami uczestników (usługobiorców) *sui generis* charakterystycznymi dla rynku kapitałowego (np. inwestor, klient firmy inwestycyjnej, uczestnik funduszu inwestycyjnego) i dla tychże kategorii tworzą mechanizmy ochronne.

Główna część rozważań zawartych w ramach dysertacji poświęcona została analizie prawnej kompetencji, zadań oraz środków administracyjnoprawnych przysługujących Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako tzw. niezależnym organom regulacyjnym. Autor rozprawy, jako fundamentalną tezę przyjął założenie, iż normy o charakterze publicznoprawnym, w szczególności normy prawa administracyjnego, w sposób zdecydowanie bardziej efektywny wypełniają sferę regulacyjną ochrony konsumentów oraz rynku kapitałowego względem uregulowań natury prywatnoprawnej. Świadczy o tym chociażby ograniczenie wolności gospodarczej podmiotów prowadzących działalność maklerską, czy zasada administracyjnego nadzoru nad rynkiem kapitałowym, w której granicach zawiera się szereg funkcji reglamentacyjno-policyjnych administracji publicznej. Ponadto, w obszarze publicznoprawnej ochrony konsumentów strategiczną rolę odgrywają instrumenty administracyjnoprawne wykorzystywane przez organy administracji publicznej, w szczególności Prezesa UOKiK, jako organu władnego do wydawania decyzji administracyjnych w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone oraz decyzji w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Status tychże organów powoduje, że wypełniane przez nie zadania mają charakter działania w interesie

publicznym, a co za tym idzie działanie to realizuje potrzeby całego społeczeństwa – w przeciwieństwie do uregulowań natury prywatnoprawnej, których efektywność zauważalna jest wyłącznie na etapie relacji kontraktowej pomiędzy konsumentem a instytucją świadczącą usługę. Tym samym autor pracy przyjął, iż efektywna ochrona konsumentów, w obszarze rynku kapitałowego, może być gwarantowana wyłącznie przy wykorzystaniu instrumentów prawa administracyjnego, którym przyznał rolę wiodącą, jednocześnie dochodząc do wniosków, że instrumenty prawa prywatnego charakteryzują się tutaj małą efektywnością, wobec czego przyznał im wyłącznie funkcję uzupełniającą.